

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/819/WPZiB

z dnia 8 grudnia 2011 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest zapewnienie przez Unię regionalnej odpowiedzialności na złożone i wzajemnie między sobą powiązane wyzwania w regionie Rogu Afryki.
- (2) Należy mianować Alexandra RONDOSA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.
- (3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Alexander RONDOS zostaje niniejszym mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. Mandat SPUE może zostać przedłużony lub może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Na potrzeby mandatu SPUE Róg Afryki definiuje się jako region obejmujący Republikę Dżibuti, Państwo Erytreę, Federalną Demokratyczną Republikę Etiopii, Republikę Kenii, Somalię, Republikę Sudanu, Republikę Południowego Sudanu oraz Republikę Ugandy. W kwestiach o szerszym zasięgu regio-

nalnym, w tym w kwestii piractwa, SPUE współpracuje z państwami i podmiotami regionalnymi spoza Rogu Afryki, w zależności od przypadku.

W związku z potrzebą regionalnego podejścia wobec wzajemnie między sobą powiązanych wyzwań stojących przed tym regionem, SPUE w Rogu Afryki będzie pracował w ścisłym porozumieniu ze SPUE w Sudanie i Południowym Sudanie, który nadal będzie odgrywał przewodnią rolę w sprawach dotyczących tych dwóch państw.

Artykuł 2

Cele polityki

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej („UE” lub „Unia”) wobec Rogu Afryki, zakładającej aktywny wkład w regionalne i międzynarodowe starania na rzecz zapewnienia trwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w tym regionie. Celem SPUE jest ponadto poprawa jakości, intensywności oraz oddziaływania wielopłaszczyznowego zaangażowania UE w Rogu Afryki.

2. Początkowo priorytetowe znaczenie mają Somalia oraz regionalne wymiary konfliktu, a także piractwo, które ma swoje źródło w niestabilności Somalii.

3. W odniesieniu do Somalii cele polityki UE zmierzają do tego, aby – poprzez skoordynowane i skuteczne wykorzystywanie wszystkich jej instrumentów – wspomagać powrót Somalii i jej mieszkańców na drogę pokoju i dobrobytu. W tym celu UE wspiera działania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) na rzecz ułatwienia wiarygodnego i pluralistycznego procesu przemian politycznych, którym kierowałaby Somalia, i będzie nadal aktywnie wносить wkład – wspólnie z partnerami regionalnymi i międzynarodowymi – w realizację porozumienia pokojowego z Dżibuti oraz zawartych w nim uzgodnień na okres przejściowy.

4. W odniesieniu do piractwa rolą SPUE jest wnoszenie wkładu w formułowanie i realizowanie spójnego, skutecznego i wyważonego podejścia UE wobec piractwa, mającego swe źródło w Somalii, które to podejście ma obejmować wszystkie aspekty działania UE, w szczególności w obszarach polityki, bezpieczeństwa i rozwoju, oraz pełnienie funkcji głównego interlokutora ze strony UE w kontaktach ze społecznością międzynarodową, w tym również regionem Afryki Wschodniej i Południowej oraz Oceanu Indyjskiego (ESA/IO), dotyczących piractwa.

Artykuł 3

Mandat

1. Aby umożliwić osiągnięcie celów polityki UE wobec Rogu Afryki, mandat SPUE obejmuje:

- a) współpracę z wszystkimi właściwymi podmiotami w regionie, rządami, istniejącymi władzami regionalnymi, organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim oraz diasporami, służącą czynieniu postępów w realizacji celów UE i będącą wkładem w lepsze zrozumienie roli Unii w tym regionie;
- b) reprezentowanie Unii na właściwych forach międzynarodowych i eksponowanie udzielanego przez UE wsparcia w dziedzinie zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom;
- c) zachęcanie do skutecznej współpracy politycznej i integracji gospodarczej w regionie, poprzez partnerstwo UE z Unią Afrykańską (UA) i organizacjami subregionalnymi, oraz wspieranie tej współpracy i integracji;
- d) wnoszenie wkładu w realizację polityki UE wobec Rogu Afryki, w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), delegaturami Unii w regionie oraz z Komisją;
- e) w odniesieniu do Somalii oraz ściśle koordynując działania z właściwymi partnerami regionalnymi i międzynarodowymi – aktywne wnoszenie wkładu w działania i inicjatywy: prowadzące do wdrożenia porozumienia pokojowego z Dżibuti i zawartych w nim uzgodnień na okres przejściowy, wspierające rozwój instytucjonalny, praworządność i tworzenie sprawnych struktur rządowych na wszystkich szczeblach; poprawiające bezpieczeństwo; promujące sprawiedliwość, pojednanie narodowe i poszanowanie praw człowieka; służące zapewnieniu lepszego dostępu organizacjom humanitarnym, w szczególności w południowej i środkowej części Somalii, poprzez odpowiednie kampanie propagatorskie dotyczące poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego; oraz służące zapewnianiu przestrzegania humanitarnych zasad człowieczeństwa, neutralności, bezstronności i niezależności;
- f) utrzymywanie ścisłej i aktywnej współpracy ze specjalnym wysłannikiem sekretarza generalnego ONZ (SG ONZ) w Somalii, uczestnictwo w pracach Międzynarodowej Grupy Kontaktowej ds. Somalii i w innych właściwych forach oraz propagowanie skoordynowanego i spójnego międzynarodowego podejścia wobec Somalii – w tym za pośrednictwem misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (EUTM Somalia), misji EU NAVFOR Atalanta oraz stałego wsparcia przez UE Misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) – w ścisłym współdziałaniu z państwami członkowskimi.

g) dokładne śledzenie regionalnego wymiaru kryzysu w Somalii, w tym terroryzmu, przemytu broni, przepływów uchodźców i migrantów, bezpieczeństwa morskiego, piractwa i powiązanych z nim przepływów finansowych;

h) w odniesieniu do piractwa – śledzenie wszystkich działań UE podejmowanych w ramach ESDZ, Komisji i państw członkowskich oraz utrzymywanie regularnych kontaktów na wysokim szczeblu politycznym z państwami w regionie, borykającymi się z problemem piractwa mającego swe źródło w Somalii, z organizacjami regionalnymi, grupą kontaktową ONZ ds. piractwa u wybrzeży Somalii, ONZ i innymi głównymi podmiotami; kontakty te mają służyć zapewnieniu spójnego i wszechstronnego podejścia do zjawiska piractwa oraz zapewnieniu, aby UE odgrywała istotną rolę w międzynarodowych wysiłkach na rzecz zwalczania piractwa. Obejmuje to aktywne udzielanie przez UE wsparcia w zakresie budowy regionalnego potencjału morskiego i sądowego ścigania piratów oraz zapewnienie, aby odpowiednio zajęto się przyczynami występowania problemu piractwa w Somalii. Obejmuje to ponadto stałą pomoc udzielaną regionowi Afryki Południowej i Wschodniej oraz Oceanu Indyjskiego w realizacji jego strategii antypirackiej i planu działania, a także kodeksu postępowania z Dżibuti;

i) śledzenie wydarzeń politycznych w regionie i wnoszenie wkładu w formułowanie polityki UE wobec regionu, w tym w odniesieniu do kwestii granicy między Etiopią a Erytreą i realizacji porozumienia algierskiego, inicjatywy dorzecza Nilu, a także innych problemów w regionie, które mają wpływ na jego bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt – w tym również wyzwań związanych z zapewnieniem odpowiedzialnych rządów – lub w przypadku aktów przemocy lub kryzysów politycznych;

j) dokładne obserwowanie wyzwań transgranicznych, przed którymi staje Róg Afryki, w tym również konsekwencji kryzysów humanitarnych dla polityki i bezpieczeństwa;

k) przyczynianie się do wdrażania w Rogu Afryki polityki UE w dziedzinie praw człowieka – w tym wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet – oraz polityki UE w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez monitorowanie rozwoju sytuacji i przygotowywanie dotyczących jej sprawozdań, a także formułowanie stosownych zaleceń.

2. W celu sprawowania swojego mandatu SPUE między innymi:

a) doradza i składa sprawozdania w sprawie określania stanowisk UE na forach międzynarodowych, aby w sposób proaktywny wspierać wszechstronne podejście wobec Rogu Afryki w ramach polityki UE;

b) śledzi wszelkie działania Unii i ściśle współpracuje z wszystkimi właściwymi delegaturami Unii.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle współpracuje z ESDZ.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. wynosi 670 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i udostępnionych na jego potrzeby środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych oraz dotyczących bezpieczeństwa związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie, instytucję Unii lub ESDZ do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudniani przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE oraz personelu SPUE

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz personelu SPUE ustala się odpowiednio z państwem przyjmującym (państwami przyjmującymi). Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych na mocy decyzji Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa dostosowany do potrzeb danej misji, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie oraz reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, a także przewidujący plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla obszaru misji;
- d) zapewnia wdrożenie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydanych po dokonaniu regularnych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są udostępniane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.
2. SPUE składa sprawozdania dotyczące najlepszego sposobu realizacji inicjatyw Unii – takich jak jej wkład w reformy – z uwzględnieniem politycznych aspektów odnośnych unijnych projektów rozwojowych, w koordynacji z delegaturami Unii w regionie.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE wspiera ogólną koordynację polityczną Unii oraz pomaga delegaturom Unii w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie z myślą o realizacji celów polityki UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami delegatur Unii i Komisji, a także innych SPUE aktywnych w regionie, w szczególności SPUE w Sudanie

i Południowym Sudanie oraz SPUE przy UA. SPUE regularnie przekazuje informacje działającym w regionie misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Szefowie delegatur Unii i misji państw członkowskich ściśle współdziałają ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z właściwymi delegaturami Unii, udziela dowódcy sił EU NAVFOR Atalanta i dowódcy misji EUTM Somalia wskazówek dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. SPUE i dowódca operacji UE konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.

3. SPUE ściśle współpracuje z władzami zaangażowanych państw, z ONZ, UA, Międzynarodowym Organem ds. Rozwoju (IGAD), innymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim w regionie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji na zakończenie mandatu wyczerpujące sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący